

ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି

The Dhvani Pratidhwani

website : www.dhwanipratidhwani.net
email: pratidhwani.dhwani@gmail.com

ଯା ଦେବୀ ସର୍ବଭୂତେଷୁ.....

ବାଲେଶ୍ୱର ■ ରବିବାର ୧୯ ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୩ ■ ମୂଲ୍ୟ ଟ. ୨.୦୦ ପରଦା ■ ପୃଷ୍ଠା ସଂଖ୍ୟା-୩୦ ■ Baleswar ■ SUNDAY 19 NOVEMBER 2023
Vol.No. 34 ■ No. 303 ■ Price :Rs.2.00 (8 pages) ■ R.N.I. Registered No. 52528/91 ■ Postal Registered No. Balasore (Odisha)/005/2019

ଅସରନ୍ତି ଶୁଭେଚ୍ଛା ସର୍ବ...

ସାଗରିକା

ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ :
ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ସାଗରିକା
ଜେଲ ରୋଡ, ବାଲେଶ୍ୱର-୭୫୬୦୦୧

ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ
କଲେ ଏମ୍ ସୁ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ଆଜି ବିଶ୍ୱକପ୍ ଫାଇନାଲ

►ମ୍ୟାଚ୍ ପୂର୍ବରୁ ହେବ ରଙ୍ଗାରଙ୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
►ମ୍ୟାଚ୍ ଦେଖିବେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀ

ଅହମ୍ମଦାବାଦ ୧୮।୧୧ : ପ୍ରଥମ
ବର୍ଷରେ ପୁରୀ ଫାଇନାଲ
୨୦୨୩ ଦିନିକିଆ ବିଶ୍ୱକପ୍
ଫାଇନାଲ ମ୍ୟାଚ୍ । ଆଉ ମୁହାଁମୁହିଁ
ହେବେ ଦୁଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦଳ ।
ଅପରାହ୍ ୨ଟୀରେ ଭାରତ-
ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ମଧ୍ୟରେ ହେବ ଲଢେଇ
। ତେବେ ଫାଇନାଲ ପୂର୍ବରୁ
ସାମାଜିକ ଆସିଲି ରବିବାର ହେବାକୁ
ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଚାଲିଛି । ଆସନ୍ତୁ
କାଣିବା କେତେବେଳେ ଏବଂ
କେଉଁ ସମୟରେ ହେବ ସମସ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ । ରବିବାର ଅପରାହ୍
୨ଟୀରେ ଖେଳାଯିବ ଫାଇନାଲ
ମ୍ୟାଚ୍ । ଏହାପୂର୍ବରୁ ୧ଟା ୩୦
ମିନିଟ୍ରେ ପଡ଼ିବ ଟପ୍ । ଆଉ ଏହି
ଟପ୍ ପରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ
ଭାରତୀୟ ସେନାର 'ପୂର୍ଣ୍ଣଚକ୍ର
ଶୋ' । ଏହା ୩ଟା ୩୦ ମିନିଟ୍ରେ
ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ୧ଟା ୫୦ ମିନିଟ୍
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ । ମହମ୍ମଦାବାଦ
ଆକାଶରେ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଦେଖିବ
ପୂର୍ଣ୍ଣଚକ୍ର ଶୋର ଯାଉ ଶୋ' ।
ପରେ ଟ୍ରିକ୍ସ ଟ୍ରେକ୍ସରେ ହେବ
ରଙ୍ଗାରଙ୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ । ଆଦିତ୍ୟ
ଗାନ୍ଧୀ ଗୀତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ
। ପରେ ଇନ୍ଦିରା ପ୍ରକାଶ୍ ହେବ
କୋରଦାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ । ଏଥିରେ

ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପ୍ରୀତମ
ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, ଗୀତିକାର କୋନିତା
ହାଜି, ନାକାଶ ଅଜିତ୍, ଅମିତ
ମିଶ୍ରା, ଆକାଶ ସିଂହ ଏବଂ
ତୁଷାର କୋଶା ଭାଗ ନେବେ ।
ଆଉ ଝୁମିବେ ପୁରୀ ଏକ ଲକ୍ଷ ୩୦
ହଜାର ଲୋକେ । ଶେଷରେ
୨ ଇନ୍ଦିରା ଟ୍ରିକ୍ସ ଟ୍ରେକ୍ସ ବେଳେ
ଲେଜର ଲାଇଟ୍ ଶୋ ମଧ୍ୟ ହେବ
। ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ,
ନଭେମ୍ବର ୧୯ ତାରିଖରେ
ଗୁଜୁରାଟ ଅହମ୍ମଦାବାଦ ସ୍ଥିତ
ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀ କ୍ରିକେଟ୍
ଫିଲ୍ଡ୍‌ସ୍‌ରେ ଖେଳାଯିବ
ଫାଇନାଲ ମ୍ୟାଚ୍ । ୨୦୨୩
ଦିନିକିଆ ବିଶ୍ୱକପ୍ ଫାଇନାଲ
ମ୍ୟାଚ୍ରେ ମୁହାଁମୁହିଁ ହେବେ
ଦୁଇ ଶକ୍ତଶାଳୀ ଦଳ ଭାରତ-
ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ । ରବିବାର ଦିନ
ଅପରାହ୍ ୨ଟୀରେ ଖେଳାଯିବ
ଏହି ମ୍ୟାଚ୍ । ଭାରତୀୟ ଟିମ୍
ନମ୍ବୁକିଲାଖକୁ ସେମିରେ ପରାସ୍ତ
କରି ଫାଇନାଲରେ ଏଣ୍ଟ୍ରି କରିଥିବା
ବେଳେ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଟିମ୍ ଦକ୍ଷିଣ
ଆଫ୍ରିକାକୁ ୨ୟ ସେମିରେ ପରାସ୍ତ
କରିଛି । ଆଉ ୨ୟ ଟିମ୍ ଭାବେ
ଚଳିତ ବିଶ୍ୱକପ୍ ଫାଇନାଲରେ
କରିଛି ଏଣ୍ଟ୍ରି ।

ଅବସର ନେବାକୁ ସୁନୀଲ ବଂଶଲଙ୍କୁ
ଅନୁମତି: ନୂଆ ବର୍ଷରେ ନୂଆ ଡିଜିଟି

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୧୧ (ନି.ପ୍ର): ନୂଆବର୍ଷରେ ଓଡ଼ିଶା ଦେଶରୁ ନୂଆ
ପୁଲିସ୍ ଡିଜିଟାଲ ଡିଜିଟି । କାରଣ ପୁଲିସ୍ ଡିଜିଟି ସୁନୀଲ ବଂଶଲଙ୍କୁ ଅବସର
ନେବାକୁ ଅନୁମତି ମିଳିଛି । ଆସନ୍ତା ଡିସେମ୍ବର ୩୧ ତାରିଖରେ ସରକାରୀ
ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ।
ଏନେଇ ଗୃହ ବିଭାଗ
ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକାଶ
ପାଇଛି । ଏହା ସହିତ
ରାଜ୍ୟର ପରବର୍ତ୍ତୀ
ପୁଲିସ୍ ମୁଖ୍ୟ ଡିଏ
ହେବେ, ସେନେଇ ଚର୍ଚ୍ଚା
ଆହୁରି ଜୋର ଧରିଛି ।
ପରବର୍ତ୍ତୀ ପୁଲିସ୍ ଡିଏ
ପଦବୀ ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ
ସରକାର ମୋଟ ୭ଜଣ
ଆଇପିଏସ ଅର୍ଡିଏର
ଚାଲିବା ସ୍ଥିତି ଏସବୁକୁ
ସୁପାରିସ୍ କରିଛନ୍ତି । ୧୯୮୮ରୁ ୧୯୯୦ ବ୍ୟାପ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ମୋଟ
୮ଜଣ ଆଇପିଏସ ଅର୍ଡିଏରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୯୮୯ ବ୍ୟାପ୍ତର ଆଇପିଏସ୍
ପ୍ରାଣବିନ୍ଦୁ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ବାଦ୍ ଦେଇ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ୭ଜଣଙ୍କ ନାମ
ସ୍ଥିତି ଏସବୁକୁ ପଠାଯାଇଛି । ଓଏଟଆରସି ଡିଏ ଶ୍ରୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଆସବା
ମେ' ନାମରେ ଅବସର ନେବେ । ସ୍ଥିତି ଏସବୁକି ନିମ୍ନ ଅନୁସାରେ
ପୁଲିସ୍ ଡିଏ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଅବଧି ସରିବାବେଳେ କୌଣସି ଆଇପିଏସଙ୍କ
ଚାକିରି ଯଦି ୬ମାସରୁ କମ୍ ଥିବ ତେବେ ତାଙ୍କ ନାଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର
ପରବର୍ତ୍ତୀ ପୁଲିସ୍ ଡିଏ ନିମନ୍ତେ ସୁପାରିସ୍ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ
୭ଜଣ ଆଇପିଏସ୍ ହେଲେ ୧୯୮୮ ବ୍ୟାପ୍ତର ଅରୁଣ କୁମାର ରାୟ,
୧୯୮୯ ବ୍ୟାପ୍ତର ଏ.ଏମ୍.ପ୍ରସାଦ, ବି ରାଧିକା, ଏସଏମ୍ ନରସିଂହ ଏବଂ
୧୯୯୦ ବ୍ୟାପ୍ତର ଡାକ୍ତର ସୁନୀଲ, ସୁଧାଂଶୁ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ ଓ ଅରୁଣ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ
ରହିଛନ୍ତି ।

ଜନ୍ମମାଟିକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ମହାମହିମ: ସଜେଇ ହେଉଛି ରାଷ୍ଟ୍ରାତ୍ମାଟ, ଷ୍ଟେସନ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଗାଁ

ବାରିପଦା ୧୮/୧୧ : ଆଜି ଗୋଟିଏ ଦିନର ଅପେକ୍ଷା । ଦୁଇ ଦିନିଆ ଗନ୍ତରେ ଜନ୍ମ ମାଟିକୁ
ଆସିବେ ମହାମହିମ । ଏଥିପାଇଁ ଚଳଚଞ୍ଚଳ ହୋଇ ଉଠିଛି ସମଗ୍ର ଜିଲ୍ଲା । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହେବା
ପରେ ମହାମହିମଙ୍କ ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଗନ୍ତ । ନଭେମ୍ବର ୨୦ରେ ପ୍ରଥମେ
ବାରିପଦାରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସାରି ୨୧ ତାରିଖରେ ଭାରତରାଜ୍ୟ ଓ ବାବାମପାହାଡ଼ରେ
ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗ ଦେବେ ମହାମହିମ । ଯାହାକୁ ନେଇ ଏବେ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପହଞ୍ଚିଲାଣି । ବାରିପଦା ପୋଲିସ୍ ଷ୍ଟେସନରେ ଗୀତି ନୃତ୍ୟ
ହେଲିପାତ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ସହାୟତା ଭବନରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଶେଷ
ହେବାକୁ ବସିଲାଣି । ବାରିପଦା ସହିଦପୁତ୍ର ଭବନ ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା "ଅଲ
ଇଣ୍ଡିଆ ସାକ୍ଷୀ ରାଜ୍ୟର ଏସୋସିଏସନ" ର ୩୬ ତମ ବାର୍ଷିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ମୁଖ୍ୟ
ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେବେ

ଓଡ଼ିଆ ଓ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ଆଧାରରେ 'ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁରାଣ' ପରି ପୃଥିବୀର ଜ୍ଞାନକୁ ଲୋକଭାଷାରେ ପରିଣତ କରିବା: କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ

ପୁରୀ, ୧୮/୧୧ (ନି.ପ୍ର):
ସାମାଜିକ ସମରସତା, ସୁଛତା,
ମହିଳା ସଶକ୍ତୀକରଣ ଏବଂ
ଅଧିକାରବାଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁରାଣର ମୂଳ
ତତ୍ତ୍ୱ । ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସମୟରେ ଏହାକୁ
ମନେପକାର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ
ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ଆଧାରରେ
ପୃଥିବୀର ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କରି
ଏହି ପ୍ରକାର ସାହିତ୍ୟକୁ
ଲୋକଭାଷାରେ ପରିଣତ କରିବା
। ତେବେ ଯାହା ଏହା ଆମ
ସମାଜର ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାକୁ ଆଗକୁ
ନେଇଥିବା ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରତି
ସଂସ୍କୃତ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ହେବ । କେନ୍ଦ୍ର
ଶ୍ରୀ ସଦାଶିବ କାମାକ୍ଷ୍ୟରେ
ଡିନିଦିନିଆ 'ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ପୁରାଣ' ଆଲୋଚନାଚକ୍ରର

ଉଦଘାଟନା ସମାରୋହରେ
ଯୋଗଦେଇ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର
ପ୍ରଧାନ ଏହା କହିଛନ୍ତି । ସଦାଶିବ
କାମାକ୍ଷ୍ୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁରାଣ ଜୀବନରେ ମୋଡ଼େ
ହରିହର ଦାଶକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଜଣାଇବା
ଏହ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁରାଣର
ଦୈନିକ ମହତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ

ବହୁଛି ଇଣ୍ଡିଆ ମେଂଟରେ ଫାଟ: ମିଡ଼ିଆ ବୟକଟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ମାନିବାକୁ ସମାଜବାଦୀ ପାର୍ଟି ନାରାଜ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୧୭/୧୧ : ୨୦୨୪ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ ଯାଏ ଡିସିମ୍ବର
ତ ଇଣ୍ଡିଆ ମେଂଟ ଫାଟ ଖୋଲିବ ବୋଲି କେଳେ
ମେଂଟରେ ଏବେଠୁ ଫାଟ କଳ ହୋଇ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲାଣି ।
୧୪ ଜଣ ନ୍ୟୁଜ ଆକ୍ଟରଙ୍କ ବୟକଟ ନେଇ ଇଣ୍ଡିଆ ମେଂଟର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ମାନିବ
ନାହିଁ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ଅଣ୍ଟକେଶ ସାହୁଙ୍କ ସମାଜବାଦୀ ପାର୍ଟି ।

ଏହି ୧୪ଜଣ ନ୍ୟୁଜ ଆକ୍ଟରଙ୍କ ସହ କାମ କରିବା ସହିତ ସମସ୍ତ ନ୍ୟୁଜ
ବ୍ୟାକ୍ଟରଙ୍କୁ ନିଜର ମୁଖପାତ୍ର ପଠାଇବାକୁ ଦଳ ପକ୍ଷରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି
। ସେପଟୁରେ ୧୪ରେ ଇଣ୍ଡିଆ ମେଂଟ ନିଜ ସମୟରେ ବୈଠକରେ ୧୪ଜଣ
ଆକ୍ଟରଙ୍କୁ ବୟକଟ ନେଇ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା, ଏବେ ସଦା ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ
ନିଜକୁ ଓହରିଯାଇଛି ।

୩ ମାସ ହେଲା ଜେଲ୍ରେ ପଦ୍ମକେଶରୀପୁରର ୧୫୦ ଲୋକ: ସମାଧାନ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅପରାଧିତାଙ୍କ ଚିଠି

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୧୧ (ନି.ପ୍ର):
ଭୁବନେଶ୍ୱର ପଡ଼ିଆ ସ୍ଥିତ
ପଦ୍ମକେଶରୀପୁରରେ ଶାନ୍ତି
ଫେରାର ଆଣିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ଚିଠି
ଲେଖିଛନ୍ତି ସାଂସଦ ଅପରାଧିତା
ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ । ସେ ଚିଠିରେ ଉଲ୍ଲେଖ
କରିଛନ୍ତି ଯେ, ପଦ୍ମକେଶରୀ
ପୁରରେ ଶାନ୍ତି ଫେରାର ଆଣିବା

୩ ମାସ ହେଲା ଜେଲ୍ରେ
ପଠାଯାଇଛି । ଏବେବି
ପଦ୍ମକେଶରୀପୁର ଗାଁରେ ଅନ୍ଧ
କିଛି ମହିଳା ଓ ଶିଶୁ ଅଛନ୍ତି, ଭୟର
ବାତାବରଣ ଲାଗି ରହିଛି । ହେଲେ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତି ଫେରାର ଆଣିବା
ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସେପରି
ଉଦ୍ୟମ ହୋଇନି । ତେଣୁ ବିଳମ୍ବ ନ
କରି ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ
ଅପରାଧିତା ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ।
ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, ସେପଟୁରେ ୧
ତାରିଖରେ ବିଳମ୍ବିତ ରାତିରେ
ପଦ୍ମକେଶରୀପୁରରେ ଉଭୟ
ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଗଣଗୋଳ
ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ୧୦ରୁ
ଅଧିକ ଲୋକ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ ।
ଉଭେକମ୍ପା ବଢ଼ିବା ପରେ ସେହି
ଅଂଚଳରେ ୧୪୪ ଧାରା କାର୍ଯ୍ୟ
କରାଯାଇଥିଲା । କୌଣସି
ଅପ୍ରୀତିକର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଏଡ଼ାଇବା
ପାଇଁ ଦୁଇ ପୁରୁଷ ଫୋର୍ସ ମୁତୟନ
କରାଯାଇଥିଲା ।

ଜାତୀୟ ଯୋଗ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ଚିକିତ୍ସା ସମ୍ମିଳନୀ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୧୮/୧୧ (ନି.ପ୍ର):
ବାଲେଶ୍ୱର ହେଲଦୀ ଲାଇଫ
ଯୋଗ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ,
ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ ଅଫ୍ ନେଚରାଲିଆର
ଏବଂ ଯୋଗିକ ସାଧନା ସଂ
ଆନୁକୂଲ୍ୟରେ ରାଧିପୁର ସ୍ଥିତ ପୂର୍ବ
ବିର୍ ରିସୋର୍ଟ, ଡିନିଦିନିଆ
୧୮,୧୯, ୨୦ ତାରିଖ ଧରି
ଭାବରେ ସର୍ବଭାରତୀୟ ପୋଲିସ୍
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଶାଖା ଶେଖର
ବେଉରୀ, ଅନ୍ୟତମ ଅତିଥି
ବାଲେଶ୍ୱର ଗୋଇରା ବିଭାଗର
ମୁଖ୍ୟ ଶ୍ରୀମତୀ ବ୍ରଜକଣ୍ଠା ଦଳ,

ମୁଖ୍ୟ ବନ୍ଧୁ 'ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି'ର ମୁଖ୍ୟ
ସମ୍ପାଦକ ସୁଷିଳା ପରିଡ଼ା ଏଥିରେ
ଯୋଗ ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ
ହେଲଦୀ ଲାଇଫ୍ ସମଗ୍ର
ଓଡ଼ିଶାରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗକେନ୍ଦ୍ର
ହିସାବରେ ନିଜକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରି
ବହୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୁରାଗ୍ୟ ରୋଗରୁ
ମୁକ୍ତି ଦେଇଛି । ହେଲଦୀ ଲାଇଫ
ଯୋଗ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଡ. ଚିତ୍ତରଞ୍ଜନ ସାହୁ ଓ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଦେବୀ ଅର୍ଚ୍ଚନା ଦାସ ଏହାକୁ

ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ ।
ଅନୁଷ୍ଠାନର ସଂଯୋଜକ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର
ପତି ଅନୁଷ୍ଠାନର ପରାମ୍ଭକ ସ୍ମୃତି
କୁମାର ଜେନା, ଆର୍ଯ୍ୟ୍ୟ ବିକ୍ରମନା
ଓ ବାହାର ରାଜ୍ୟରୁ ଆସିଥିବା
ବିଦ୍ୱାନମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସହଯୋଗ
ପଢ଼ିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଓମ୍ ଯୋଗ ପୀଠ ସୁରତ
ଗୁଜୁରାଟର ମନୁଭାଇ ବୋଲା ଓ
ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀ, ଠାକୁର ନେତର
ପାଠ୍ୟ ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ ସଖ୍ୟ

ଠାକୁର, ବିଦ୍ୱାନମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସହଯୋଗ
ପଢ଼ିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଓମ୍ ଯୋଗ ପୀଠ ସୁରତ
ଗୁଜୁରାଟର ମନୁଭାଇ ବୋଲା ଓ
ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀ, ଠାକୁର ନେତର
ପାଠ୍ୟ ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ ସଖ୍ୟ

ଧାରାବାହିକ
ଉପନ୍ୟାସ

ଡ.ଭାଗବତ ବେହେରା

ଭାଗ-୨୬
(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର...)

ମୋ ସମସ୍ତକାଳୀନ କିଛି କୁମାରୀକାନ୍ୟା, କିଛି ପରିଭ୍ରମଣୀ, ମୋତେ ଉପାପାରିତ କରୁଥିବା ବେଳୁଥିବା, ମୋ ରୂପର ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସହିତ ବେଶକାରୀଙ୍କୁ ଆମେଶ କଲେ ମୋତେ ସୁନା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି ସକାଳ ଦେବାକୁ, କାରଣ ସେଦିନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ କୁଆଡ଼େ ମଧୁଯାନୀନୀ ବିତାଇବି । ଏଇ ମଧୁଯାନୀନୀ କଥାଟି ଶୁଣି ମୋତେ ଯେତିକି ସୁଖ ଲାଗୁଥିଲା ସେତିକି କଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁଥିଲା । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ପ୍ରଥମ ଦେଖାକୁ ଆଜି ସାତଦିନ ବିତିଗଲାଣି । ଏହାଭିତରେ ସାତଦିନର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହୋଇ ଅଧ ହେଲେଣି । ତତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ସାତଦିନ ପୂର୍ବକଳରୁ ପଶ୍ୟାନ୍ତକକୁ ଗଲେଣି । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ମୋର ପ୍ରଥମଭେଟ, ମୋ ସୁଖର, ବିବାହ, ମିଥୁନାୟୁ ଆୟୋଧ୍ୟା ଯାତ୍ରା ଏମିତି କେତେକ କ'ଣ ଘଟଣା ଘଟିଗଲାଣି । ଏ ସାତଦିନ ମୁଁ କେମିତି କଟାଇଛି ତାହା ମୋ ମନର ପ୍ରଭୁକୁ ଜଣା । ସାତଦିନ ଅବଧିରୁ ପୃଷ୍ଠରେ ତାଙ୍କର ନାମ ନେଇଛି । ଉତ୍ତର ପାର୍ବତୀଙ୍କ ଦୟାରୁ ତାଙ୍କୁ ପତି ରୂପରେ ପାଇଛି । ତାଙ୍କ ସହ ପାଖାପାଖି ହୋଇ ବିବାହ ବେଦୀରେ ବସିଛି, ହାତ ସହ ହାତ ମିଶିଛି, ମନ ସହ ମନ କେମିତି ମିଶିବ ବୋଲି ସହଜ ହେଉଥିବାବେଳେ ଆଜି ସେ ସୁଯୋଗ ଆସିଛି । ପ୍ରଥମ କରି ମନ ଖୋଲି ମୁଁ ମୋ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବି । କି କଥା ହେବି ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ । ଏହିକଥା ଭାବି ଭାବି ମୋ ଦେହରୁ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇ ଝାଳ ବହିଯାଉଥିଲା । ଭାବୁଥାଏ କିଛି ନକହି ମୁଁ କେବଳ ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଅପଲକ ନୟନରେ ଅନୀତ ରହିବି । ତାଙ୍କ ମୁଖରୁ ଝରୁଥିବା ଅମୀୟ ରସକୁ ମୁଁ ଚୁଷିତା ତଳେକାରି ଭଳି ପାନ କରିଯିବି । ତାଙ୍କ ଅମୃତ ନୟନର କୋଣି ଦର୍ଶନରେ ଆତ୍ମାକୁ ଶାନ୍ତ କରାଇବି । ତାଙ୍କ ବାଳାରୁଣ୍ୟ ସମ ଓଷଧିଧାରରେ ଭାସି ଉଠୁଥିବା ସ୍ମୃତସାଧ ରୂପୀ ମନର ଘନରେ ତତ୍ତ୍ୱ ମନକୁ ଶାନ୍ତ କରାଇନେବି ଏହିକଥା ଭାବୁଥିବା ସମୟରେ ବେଶକାରଣୀ ମାନେ ମୋତେ ବ୍ୟସ୍ତ କରାଇ କହିଥିଲେ, “ଦେବୀ କାନକା ! ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟ ଆଗତ ପ୍ରାୟ । ଆପଣଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଠିକ୍ ସମୟକୁ ସକାଳ ନପାରିଲେ ମହାରାଣୀମାନେ ଆମ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରିବେ । ଆମକୁ ସହଯୋଗ କରନ୍ତୁ ଦେବୀ । ଆପଣଙ୍କୁ ବେଶ ଅଳଙ୍କାରରେ ସଜାଇ ପାରିଲେ ଆମର ହୁଅନ୍ତୁ ।

କବିତା...

କେମିତି ଥିବ ସେଦିନ
ବୃନ୍ଦାବନ ଦାସ

ଭାଷଣ ଆରମ୍ଭ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବ
ଶିଳା ସଙ୍ଗେ ଝାଡ଼ି ଗୁଳୁ
ଅଶ୍ରୁ ସହ ଆମ୍ଭ ଶାଳ ତାଳ ନାରିକେଳ
ସୁଦୃଢ଼ ବାଂଶକୁଳ ସମେତ
ନାନାଦି ବୃକ୍ଷରାଜି
ହିଂସ୍ରକୁ ସମେତ ନାନାଦି ପକ୍ଷୀ
ନା' ଥିବ ରାସ୍ତା ନା' ଘାଟ ?
ତା' ଭିତରେ ବି
କା' ମଣିଷ ଥିବେ, ଥିବ ସ୍ତୁତ କନପଦ ।
ପାହାଚ ତଳି ଗାଁରେ
ଯିଏ ଯେତିକି ପାରୁଥିବ ସେତିକି ଚନ୍ଦ୍ରସୁଦ
ଶୟନ ଗଣ୍ଡାକ ଚାନ୍ଦ ଥିବ କି ରାଜାର !
କେତେଥୁବ ତା'ର କେତେଥୁବ ରାଜାର

କରିବିନି କାମ

କିରକି ହୁଏ କେତେ କେତେ
ଘଟଣାକୁ ନେଇ,
ବିପର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତି ବି କିଛି ଲୋକ !
ଗାଢ଼ନ ପିନ୍ଧି କେମିତି ମୁଁ,
ତତାଣରେ ଗୋଡ଼ ଘସି
ତହଲ ମାରେ;
ଉଚ୍ଚ କଣ୍ଠେ କଥା କୁହେ
ଶବ୍ଦ କରି ହସେ ଠୋ, ଠୋ ।

ବୈଦେହୀ

‘ବୈଦେହୀ’ ସୀତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ । ଆର୍ଯ୍ୟ ଭାରତୀୟ ନାରୀ ସମାଜରେ ସୀତା ହେଉଛନ୍ତି ମଉଜୁମଣି । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟା ନାରୀ ବିଶ୍ୱରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ବିରଳ । ସେବା, ତ୍ୟାଗ, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଦୟା, କ୍ଷମାର ମୂର୍ତ୍ତିମତ୍ତ ପ୍ରତୀକ ହେଉଛନ୍ତି ସୀତାଦେବୀ । ଜୀବନଯାକ ଦୀପ ଭଳି ଜଳିଜଳି ସେ ନିଜ ପରିବାରକୁ, ସମାଜକୁ ଆଲୋକ ଦାନ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ପତିବ୍ରତା, ପତି ପରାୟଣା, ପତି ସୋହାଗିନୀ ନାରୀ ତାଙ୍କ ପରେ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି ନାହିଁ । ସେହି ମହନୀୟା, ଆଦର୍ଶ ସ୍ତ୍ରୀନୀୟା, ମହିଷସୀ ଚରିତ୍ରକୁ ନେଇ ଡ.ଭାଗବତ ବେହେରା ତାଙ୍କର ‘ବୈଦେହୀ’ ଉପନ୍ୟାସଟିକୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଡ. ବେହେରାଙ୍କର ‘ବୈଦେହୀ’ ଧୂଳି ପ୍ରତିଧୂଳିର ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ଡ. ଭାଗବତ ବେହେରା

ସୁନ୍ଦର, ସଞ୍ଜସ୍ଥ, କୁଞ୍ଚିତ କେଶ ମୁଁ କାହାରି ଦେଖୁ ନାହିଁ । ଆଜକୁ ଦଶଦଶନ୍ଧୁ ଭଣ୍ଡ ସମୟ ଧରି ମୁଁ ମହାରାଣୀ ମାନଙ୍କର କେଶ ବନ୍ଧନ କରୁଛି । ପୂର୍ବରୁ ମୋ ମାଆ ଏମିତି କେଶବନ୍ଧା କରୁଥିଲେ । ମୋ ମାଆଙ୍କ ଠାରୁ ମୁଁ ଯାହା ଶୁଣିଛି ଏମିତି କେଶ ଯାହାର ମଞ୍ଚକରେ ଥିବ, ସେ ସାକ୍ଷାତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସଦୃଶ । ଆପଣ ପ୍ରକୃତରେ ମହାରାଣୀ ମା' ସାତେ । ଏହି କେଶ ହିଁ ଆପଣଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଶତପ୍ରତିଶତ ଭଙ୍ଗୁଳମୟ କରି ଚୋକେଇ । ଏହିକଥା କହୁକହୁ ସେ କେଶ ଗୁଞ୍ଜିବୁ ସୁନ୍ଦର କୁଡ଼ାର ରୂପ ଦେଇ କହିଥିଲେ, ଦେଖୁଲ ଦେଖୁଲ ବେଶକାରଣୀ କେତକୀ, ଦେବୀଙ୍କର ରୂପ ଉଦ୍ଭବକ୍ଷି ଝଟକୁଥିବା ମୁହଁକୁ ଏ ଖୋସା କେମିତି ମାନ୍ଦୁଛି । ତାଙ୍କ କଥାର ଉତ୍ତର ଦେଇ ବସ ପରିଭ୍ରମଣୀ କେତକୀ କହିଥିଲେ, ସେ କଥା ତୁ ଆଉ ମୋତେ ପଛରନା ମାଳତୀ । ଦର୍ପଣ ଆଗରେ ନେଇ ଦେବାକୁ ଛିଡ଼ାକରାଇ ଦେଲେ ସେ ନିଜେ କାଣିବେ ତାଙ୍କ ମଞ୍ଚକର କୁଡ଼ା କେତେ ଶୋଭନୀୟ । ଛୋଟ ମୁହଁରେ ବଡ଼ କଥା କହିବି ନାହିଁ କେତକୀ, ରାଜକୁମାର ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଏ କୁଡ଼ା ନିଦ ହଜାଇ ଦେବକି ନାଁ ସେ ନିଜେ କାଣିବେ ।

ଚକ୍ଷୁରେ କଳକ ଗାର ଚାଶୁଚାଶୁ ମାଧବୀ କହିଥିଲା, ତୁମେମାନେ ଯାହା ଅନୁଭବ କର ନକର ମୁଁ କିନ୍ତୁ କାଣ୍ଡୁଛି ଏ ଚଣାଚଣା ନାମକପଦ୍ ସଦୃଶ ଚକ୍ଷୁରୁ ସତେ କମନାୟ, ଲୋଭନୀୟ ହୋଇଛି ଯେ, ମାନ, ଖଞ୍ଜନ ଯଦି ଏ ଚକ୍ଷୁକୁ ଦେଖିବେ ସେମାନେ ଲାଜରେ ଜଳାଶୟ କିମ୍ପା ବୁଝ ଗହଳରେ ଛପି ରହିବେ । ନିଜ ମୁହଁ ଆଉ କାହାକୁ ଦେଖାଇ ଦେବେ ନାହିଁ । ଆଉ ଆମ ରାଜକୁମାର ରାମଚନ୍ଦ୍ର ନୟନ ରୂପକ ପାଖକୁ କେମିତି ମୁକୁଳିବେ ତାହା ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜଣାଥିବ । ପାଦରେ ଅଳତା ଦେଉଡ଼େଇ ଆଉ ଜଣେ ପରିଭ୍ରମଣୀ କହିଥିଲେ, ସଖୀମାନେ ତୁମେମାନେ ଏକ ଲୟରେ ଦେଖା; ଦେବୀ କାନକାଙ୍କ ପାଦଚଳର ଅଳତା ବେଢ଼ କେମିତି ଦେଖାଯାଉଛି । ମୁଁ କାହିଁକି ଅଳତା ପାତ୍ର ଘେନି ଆସିଛି । ଏ କୁଡ଼ିମ ଅଳତାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଦେବୀଙ୍କ ପାଦ ତ ରକ୍ତ କର୍ମର ରଂଗକୁ ନିୟା କରୁଛି । ପାଦର ଅଳ୍ପକି ଚମ୍ପାକତ ଠାରୁ ଆହୁରି ସୁନ୍ଦର । ଏ ପାଦାଳୁଲିରେ ଝୁଝିଆ ଦେବ ନାହିଁ ସଖୀ । ଦେବୀଙ୍କ ପାଦକୁ କଷ୍ଟହେବ । ମୁଁ ଶୁଣିଛି ସମୁଦ୍ର ମନ୍ଦୁ ପରେ ମାଆ କନକାଙ୍କ ପାଦସୁଗନ୍ଧକୁ ଦେଖୁ ସୁଖୀ ନାରାୟଣ ମୋହିତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ଦେବୀ ମୈତ୍ରୀଲୀଙ୍କ ପାଦ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖୁ... ତାଙ୍କ ପାଦରୁ ବଚନ ଚାଣି ନେଇ ଆଉ

ଜଣେ କହିଥିଲେ ସେତିକି କହ ମନ୍ତ୍ରୀ । ତୋ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁ ସମାପନ କର । ଜ୍ୟେଷ୍ଠରାଣୀ ମା' ଆମ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସହସା ସେଠାରେ ମା' କୌଶଲ୍ୟା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କହିଥିଲେ, ରୂମାନଙ୍କର ବେଶ ସଜା କ'ଣ ସରିନାହିଁ । ସନ୍ଧ୍ୟାଯାଉ ରାତିର ପ୍ରଥମ ପ୍ରହର ଉପନୀତ ହୋଇଛି । କାର୍ଯ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ସମ୍ପନ୍ନ କରି ସୀତାଙ୍କୁ ଶିଖାର ଗୃହକୁ ନେଇ ଥାଏ । ଏତକ କହି ମାଆ କୌଶଲ୍ୟା ଝଲି ଯାଉଥିଲେ । ବିକୁଳି ଆଲୁଅରେ ଚଳି ଉଠିଲା ଭଳି ଚଳି ପଡ଼ିଲେ ବେଶକାରଣୀ ମାନେ । ସହସା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ହସ୍ତ ପଦାଦିରେ ଅଳଙ୍କାର ଖଞ୍ଜିଦେଲା ତ କିଏ ବସ୍ତ୍ରଦେଶରେ ଓହଳାଇ ଦେଲା ସରିବରି ହୀରା, ଲାଳା, ମୋତି, ମାଣିକ ହାର ।

ଶେଷରେ ପାଦବନ୍ଧନରେ ମୋତେ ମଞ୍ଚିତ କରାଇ ଦେଇ ଦର୍ପଣ ଆଗରେ ଛିଡ଼ା କରାଇ ଦେଇ କହିଥିଲେ, ଦେବୀ ନିଜ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଜେ ଦର୍ପଣରେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରନ୍ତୁ । ରୂପ ଦେବାରେ ଆମର କେଉଁଠି ଯଦି ତ୍ରୁଟି ରହି ଯାଉଥାଏ, ତାହା ଆମକୁ ଦର୍ଶାଇ ଦିଅନ୍ତୁ, ଆମେ ପୁଣି ସଜାଇଦେବୁ, ନେହିଲେ... ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ମୁଁ ନିରବ ରହିବାର ଦେଖି, ଜଣେ ବୁଝା ଦାସା କହିଥିଲେ, କାହାକୁ ତୁମେ କ'ଣ କହୁଛ ? ସେ ତ ନିଜେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ବିପଣୀଟିଏ । ତାଙ୍କୁ ତୁମେ କ'ଣ ଶୁଣାଇ କରାଇବ ? ସେ ସକାଳେ ଯେମିତି ନ ସକାଳେ ବି ସେମିତି । ପଦ୍ମ ପକ୍ଷରୁ କାତ, ହେଲେ ବି ଶୋଭାରେ ନର, କିନ୍ତୁ, ଦେବତା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଶ କରେ । ଦେବୀ ଆମର ମାତା ପୁଥିବାର ସଜା । ସେ ତ ମାଟିରୁ କାତ । ମାଟିରୁ କହୁ ଯାଉ ତାଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ତୁମେ କାହା ସହିତ ତୁଳନା କରିବ । ଦେବୀଙ୍କ ହସ୍ତଧରି ନେଇ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମହିରରେ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଥାଏ । ରାତ୍ରିର ପ୍ରଥମ ପ୍ରହର ଅତିବାହିତ ହେବାକୁ ବସିଲା । ରାତି ଯେତେଯେତେ ବହୁଥାଏ ମୋ ହୃଦ ସନ୍ଦର୍ଭ ସେତିକି ମାତ୍ରାରେ ବଢ଼ିବୁ ଯାଉଥାଏ । ଜନକ ରାଜାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଅଭିଭାବକୀ ମୁଁ କାନକା । କହୁର ଶୋକଦର୍ଶି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ପିତାମାତା ମୋତେ କେତେ ଆଦର, ସ୍ନେହ, ଯତ୍ନରେ ବଢ଼ାଉଥିଲେ ସେକଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା ।

♥ ଦର୍ଶାପୋଖରୀ, ରାଣାପାଟଣା, ବାଲେଶ୍ୱର (ମୋ)୧୭୩୭୦୫୦୯୧୦୪

ସ୍ମୃତିକଥା...
ଦକ୍ଷିଣେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିରରେ
ମାଁ କାଳୀଙ୍କ ଦର୍ଶନ

ପ୍ରଫେସର ମଣାହ କୁମାର ମେହେର

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର) ମମତାମୟୀ ସେଇ ମାତୃ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଦେଖିବା ବେଳେ ଏମିତିକି କହି ଚାଲିଥାଏ । ପୂଜକ ଭସାଣା ଦେଲେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଆଉ ଅଧିକ ସମୟ ଛିଡ଼ା ନହୋଇ ଅପସରି ଯିବାକୁ । ଅପସରି ଗଲି ସିନା । ମନ ଦେବନାଥ ହୋଇଉଠିଲା । ମାଙ୍କ ପାଖରେ ଆଉ ଚିକିଏ ଠିଆ ହୋଇ ରହିବାକୁ ବ୍ୟାକୁଳ ଲାଗୁଥିଲା । ମନ୍ଦିରର ନୀତି ନିୟମ ନମାନି, କାହାରି ବିଧି ନିଷେଧ ନମାନି ଭିତରକୁ ପଶି ଯିବା ପାଇଁ ମନେ ମନେ ବ୍ୟଗ୍ର ହୋଇଉଠୁଥିଲି କିନ୍ତୁ ସେ ଦିନ ନିଜେ କହୁ ରାତିରେ ମନ୍ଦିରର ପାହାଚ ଉପରେ ରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସଙ୍କୁ ମା' ଯାହା କହିଥିଲେ ସେଇ ସ୍ୱର ଗୁଞ୍ଜରିତ ହୋଇଉଠିଲା ଆତ୍ମା ଭିତରେ । - “ପାଗଳତା ମୁଁ ତ ସବୁବେଳେ ତୋ ପାଖରେ ଅଛି ।

ମାଙ୍କ କରୁଣା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ହୋଇଉଠିଲା ହୃଦୟ । ସେଇଠୁ ପୁଣି ବେଲୁଡ଼ ମଠକୁ ଯାତ୍ରା । ଏଠୁ ନୌକାରେ ଗଲେ କୋଡ଼ିଏ ମିନିଟର ରାସ୍ତା । କିନ୍ତୁ ନୌକାରେ ଯିବା ପାଇଁ ଘରେ ବାପାମା ସବୁବେଳେ ମନା କରିଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବେଲୁଡ଼ ମଠକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନୌକାରେ ବସିବି ନାହିଁ ବୋଲି ଭାବିଥିଲି । ତେବେ ମୋର ସବୁ ଭାବନା ଓଲଟପାଲଟ ହୋଇଗଲା । ବାପା ମାଁଙ୍କ ନିୟତଣ ଭିତରୁ କ୍ଷଣକରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଗଲି ମୁଁ କରୁଣାମୟୀ ମାଙ୍କୁ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ପଚାରିଥିଲି - ମା' ବେଲୁଡ଼ ମଠକୁ ନୌକାରେ ଯିବି ? ମାଙ୍କ ଉତ୍ତର ଧୂଳି ଛେଳି ହେଲା - ‘ଯା, ନିର୍ଭୟରେ ତାଙ୍କରି ଆଦେଶ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଇ ଗଲି ବେଲୁଡ଼କୁ । ସେଠି ରାମକୃଷ୍ଣ ଓ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଆହୁରି ଆଲୋଡ଼ିତ କଲା । ରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସ, ବିବେକାନନ୍ଦ, ମାଁ ସାରଦା ପ୍ରମୁଖ ସମସ୍ତଙ୍କ ବ୍ୟବହୃତ ସାମଗ୍ରୀ ଦେଖି ଅତୀତକୁ ଫେରି ଯାଉଥିଲା ମନ । ମନେ ମନେ ସେ ସବୁକୁ ସ୍ମରଣ କରି ବାରମ୍ବାର ପ୍ରଣାମ କରୁଥିଲି ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଚିତ୍ରା ଭସ୍ମ ଏକ ମାଟି ପାତ୍ରରେ ସଂରକ୍ଷିତ ହୋଇରହିଛି ସେଠାରେ । ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଭୁଥିଲା ମାମାଁ ତାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ୱର । ସନ୍ଧ୍ୟାର ଶାନ୍ତ ପବନ ଶରୀରର ସବୁ କ୍ୱାଚିକୁ ଲିଭାଇ ଦେଉଥିଲା । ମାତ୍ର ଆଉ ଅଧିକ ସମୟ ନଥିଲା ପାଖରେ । ନୌକାରେ ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେଲା ଦକ୍ଷିଣେଶ୍ୱରକୁ । ମାଁ ସାରଦାଙ୍କ ପ୍ରକାଶ, ରାସମଣୀ ଦେବୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଣାମ ଜଣାଇଲି । ମୋ ସହିତ ଯାଉଥିବା ଶ୍ରଦ୍ଧାସ୍ତ ଅନୁକ ଶୁକମୁନି । ତାଙ୍କର ଚଷମା ଛାଡ଼ି ଦେଇ ଆସିଥିଲେ ସେ ମନ୍ଦିର ପରିସରସ୍ଥିତ ଏକ ବହି ଦୋକାନରେ । ବହି ଦୋକାନୀଟି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ତାହା ରଖି ଦେଉଥିଲେ । ଏଭଳି ଛୋଟ ଛୋଟ ଘଟଣାରେ ମନ୍ଦିର ପରିବେଶରେ ଥିବା ସାଧୁତାର ସ୍ୱଭାବ ଅନୁଭବ କରିହେଉଥିଲା ଗଭୀର ଭାବରେ । ମନ୍ଦିର ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇ ରାମଙ୍କ କକ୍ଷ ଆଡ଼କୁ ଆଉ ଥରେ ଅନାଇଲି । ପୁଣି ଦେଖିଲି ସେ କକ୍ଷର ଛାତ ଉପରକୁ । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଶିଷ୍ୟ ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିନଥାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଏହି ଛାତ ଉପରକୁ ସେ ଚଢ଼ି ଯାଉଥିଲେ । ଆଉ ସେଠାରୁ ନିଜର ଅଦୃଶ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କହି ଉଠୁଥିଲେ - ଆଉ କିଏ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି, ଆସ ମୋ ପାଖକୁ । ଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷ ତଳେ ମଧ୍ୟ ପୁଣି ଥରେ ଶାନ୍ତିନିକେତନ ଯିବାବେଳେ ଦକ୍ଷିଣେଶ୍ୱର ଓ ବେଲୁଡ଼କୁ ଯିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ଏଥର ମୋ ସହିତ ଥିଲେ ଆଦରର ଶୁକମୁନି ଓ ବାଳକୃଷ୍ଣ । ବାଳକୃଷ୍ଣ ଦେହେରା ଶାନ୍ତିନିକେତନରେ ଗବେଷଣା କରୁଥିବାରୁ ମୋ ସହିତ ଫେରୁଥିଲି ବରପାଳି । ଆଉ ପୁଣି ଶୁକମୁନିଙ୍କ ପୁତ୍ର ମୋର ପୁତ୍ର ପ୍ରତିମ ସ୍ନେହ ପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟ ଥାଏ ପାଖରେ । ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହ ଦକ୍ଷିଣେଶ୍ୱର ଓ ବେଲୁଡ଼ ଦର୍ଶନ ହୃଦୟକୁ ପୁଣି ଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଉଥିଲା । ମା' କାଳୀଙ୍କ କରୁଣା ଅତରାପ୍ତରେ ଯେଉଁ ସ୍ନେହାଲୋକ ଭରି ଦେଇଛି ତାହା ତ ରହିବ ତିର ଅଲିଭା ହୋଇ । ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସବୁ ସ୍ମୃତିରେ ହୃଦୟ ଉଦ୍‌ଦେଲିତ ହେଲେ ମାତ୍ର କରୁଣାର ମହନୀୟତା କଳନା କରି ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଯାଏ ହୃଦୟ । କିଛି ଦିନ ତଳେ ଅଭିଷ୍ଟ କୁମାର ସଦନୁପୁତ୍ର ପରମପୁତ୍ର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସ ଗୁଡ଼ୁଟି ପଠୁଥିଲି ଅପୂର୍ବ ଚନ୍ଦ୍ରସରରେ । ଦିନେ ରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସ କରିଥିଲେ - ଆଜି ମା'ଙ୍କ ପୂଜା ହେବ । ତାଙ୍କ କଥା ରକ୍ଷା କରି କେତେ ଦିନ ଭକ୍ତ ଦକ୍ଷିଣେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିରରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ରାମକୃଷ୍ଣ ଆସିଥିଲେ ଧ୍ୟାନ ନିମନ୍ତ ହୋଇ । ଭକ୍ତମାନେ ଏକ ଅପୂର୍ବ ଅନୁଭୂତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସେ ଦିନ । ସେମାନେ ଅଧିକ ଭାବରେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ରାମକୃଷ୍ଣ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ମା' କାଳୀଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ରୂପ । ସେମାନେ ବିହ୍ୱଳ ଭାବରେ ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କ ହିଁ ପୂଜା କରିହେଲେ ସେଦିନ । ଯେତେବେଳେ ଧ୍ୟାନସ୍ଥ ମନରେ ମୁଁ ଭାବି ବସେ ମାଁ କାଳୀଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ସେତେବେଳେ ଦିବ୍ୟ ଜନନୀ ଓ ରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସ ଏକ ଓ ଅଭିନ୍ନ ହୋଇ ମୋ ଚେତନାକୁ ଆହୁନ କରିପାରିବ । ଉଭୟଙ୍କୁ ମୁଁ ଆଉ ଭିନ୍ନ ଭାବେ ବିଚାର କରିପାରେନାହିଁ । ଏଇ ଗଭୀର ଉପଲକ୍ଷି ମୋ ଜୀବନରେ ଆଣି ଦେଇଛି ଅପୂର୍ବ ମହତ । (ସମାପ୍ତ)

କଳାତତ୍ତ୍ୱେ ରତୁ

ଶ୍ରୀଦେବ

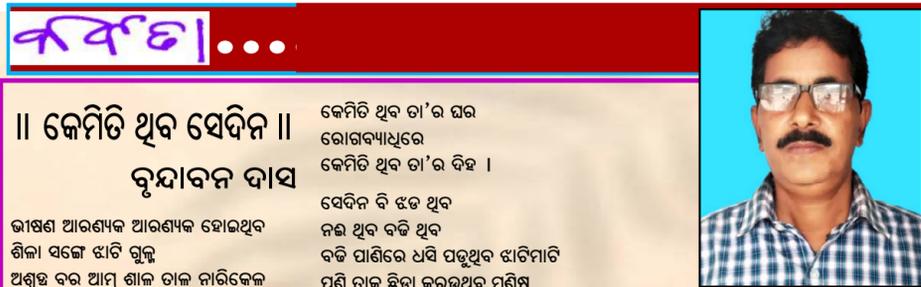
ବାସିପାଲଟି ସାରିବାକୁ
ଚଢ଼େଇଟି ଭାବି ଦେଇ ଯାଉଛି,
କାହିଁ କେତେ ସକାଳୁ ।
ଆମ ଗାଁ-ମଥା ଶୁଖାନ
କଦମ୍ବ ତାଳରେ ବସି,ବର୍ଣ୍ଣଣା ପୁକୁଥିବା
ଗାଈଆଳ ପିଲାଟିର ନାଁ
ବସନ୍ତ । ଯିଏ ଉଡ଼ି ଆସିଥିଲା ଏ
ଇ ଗାଁକୁ କିଛିଦିନ ତଳେ,
ଶିମୁଳା ଫୁଲ ଭରି
ଏକ ଟ୍ରକ୍ ତାଳାରେ । କିଛି ଖାଇଲା ନଖାଇଲା
ବେପରୁଆ ବର୍ଣ୍ଣଣା ଧରି ଶୋଭାଯାଉଥିଲା
ଆ' ଚା' ଓକି ତଳେ
ଦେହଥକୁ ପାକଳ ପଦବରେ ।

ବସନ୍ତ, ବର୍ଣ୍ଣଣା ଧରି ଦିନେ
ପହଞ୍ଚିଲା ଶେଷରେ
ଶହେ ବର୍ଣ୍ଣଣା ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ଘରେ ।
ଚୋଲା ଲୋଟା, ମୋଟା କେନ୍ଦୁ ଚଷମା
ବରତା ପତର ପଶୁଆ
ଓ ଫଟୋଟିଏ ଗାଈ ମହାତ୍ମା
ରଣବନ୍ଧୁ ଛିଣ୍ଡା ଛତା, ଗୀତାଟିଏ ଛାତି
ତାଙ୍କର ବୋଲି କେହି ଆଉ ନଥିଲେ ।
ହାରି ଯାଉଥିବା ଦାୟରେ
ସର୍ଯ୍ୟାଦି ଦକ୍ଷିଣି ବୋଲି
ଯିଏ ଦମ୍ଭ ଦାଦି ରଖୁଥିଲେ ।
ସେଇଠି ପହଞ୍ଚିଲା ଅଧୁନା
ଖାଣ୍ଡାଳ ପିଲା ବସନ୍ତ ।
ଧାର ହେଇ ବସିଲା ତାଙ୍କଠି
ପ୍ରଥମେ ସବୁ ସବୁ ଆଜୁଳି ଥୋଇଲା ବଂଶୀରେ
ତା'ପରେ କ'ଣ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା କେକାଣେ
କୋର ଆଉରି କୋର ବର୍ଣ୍ଣଣାକୁ ଫୁଲି ।
ହାୟ !
କାନକୁ କିଛି ବି ଶୁଣୁନଥିଲା
ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କର
ଆଖୁକୁ କିଛି ହେଲେ କିଛି ଦିଶୁନଥିଲା,
କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ।
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ରତୁ ଯେ'-
ସାରା ଗାଁରେ
ଗୋଟେ ହେଲେ ଗଛପତ୍ର କର୍ଣ୍ଣକୁ ନଥାଏ,
ଓ ଯେଉଁଠି ପର୍ବତାକାର ସଞ୍ଜ ନର୍ତ୍ତ ଆସୁଥାଏ
ପ୍ରକାଶ ଦ୍ୱିପ୍ରହରେ ।

ଆଖପାଖ ମୂଳକରେ
ତା'ର କେହି ବୋଲି ନଥିଲେ ।
ଖାଲି ଯା' ବେଳେବେଳେ
ହରତଖାର-ହଳଦୀ ବସନ୍ତ
ନଡ଼ୁବା କୁଆ-କପୋତ । ଯା' ବାଦେ
କେହି ନଥା'ନ୍ତି
ତା'ର ଡେଜା ଖରାବେକଟାରେ ।
ଏବେ ସାବ୍‌କା ସାବ୍‌କା ପତ୍ର
କର୍ଣ୍ଣକୁଳି କର୍ଣ୍ଣ-କରଞ୍ଜ ଗଛରେ । ଗୋରୁପହୁ ବି
ଆସୁନାହାନ୍ତି ଆମ ପରି ରୁଆଳା ଖାଇତେ ।
ବାଟି ବାଟି ଚାଷଜମି ପତିଟି ପଡ଼ିଆ କେକାଣି
କାହା ଅପେକ୍ଷାରେ ?
ପୁଣି, ଘରଛପର ପାଇଁ ଆଜିକାଲି
ଦରକାର ହଉଛି ନଡ଼ାକୁଟା,
ବାଉଁଶ କି ବତା ତ ଅକାରଣ ହରଣା ହଉଛି
ଛେଉଣୁ ଛୁଆଟିର ବର୍ଣ୍ଣଣାର ସୁର
ନିଆଁ-ଖରା ନରକକୁଳରେ ।
ଥରେ ଥରେ କୁଳି ଆସିଲେ ହୁଅନ୍ତା କି
ଗାଁର ଶୁଖୁଳା କଲ୍ଲୀବାବେଶ ପୋଖରୀ ତୁ ?
ଦେଖୁ ଆସିଲେ ବି ହୁଅନ୍ତା
ପର୍ବପର୍ବାଣୀର କାନିଯାତ
ନୂଆକରି ତିଆରି ଚାଲିଥିବା
ତିନିଟି ଫୁଲଙ୍କ ସଂସ୍କୃତି ନାତ !

♥ ସମ୍ପାଦକ: ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା
ବାଲେଶ୍ୱର-୭୫୬୦୦୩,
(ମୋ) ୯୪୩୭୧୨୩୮୨୩

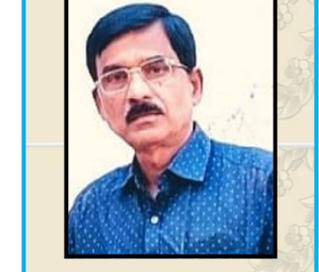
କେମିତି ଥିବ ତା'ର ଘର
ରୋଗବ୍ୟାଧିରେ
କେମିତି ଥିବ ତା'ର ଦିଶ ।
ସେଦିନ ବି ଝଟ ଥିବ
ନନ୍ଦ ଥିବ ବଡ଼ି ଥିବ
ବଡ଼ି ପାଣିରେ ଧସି ପଡ଼ୁଥିବ ଝାଡ଼ିମାଟି
ପୁଣି ତାକୁ ଛିଡ଼ା କରଇଥିବ ମଣିଷ
ନିଜେ ଛିଡ଼ା ହେଉଥିବ
ଦୁଃଖର କଣ ସମୟ ଥାଏ !
ଦୁଃଖ ତ' ବାରମାସା ରତୁ
ତା' ବର୍ଷାରେ ଖରାରେ ଶୀତରେ
ସଦାକାଳେ ବିଚରା ମଣିଷ ନିଜକୁ ନିଭଉଥିବ ।
ସେଦିନ ଆହର୍ଣ୍ଣାର ଘୋଡ଼ା ଚଳି
କେହିକଣେ
ତା' ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର ପାଇଁ ଆସିଥିବ କି !
କେହିକଣେ ନିର୍ମାୟା ପୁରୁଷ
ସମ୍ପର୍କକୁ ଯୋଡ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରେମରେ

ଜୟନ୍ତୀ ବିଶ୍ୱାଳ ବେହୁରିଆ

ହାଣ୍ଡିରୁ ଭଲ କରି ଛାଡ଼େ ନାହିଁ କଳା;
ତରକାରୀରୁ ଭାସିଆସେ କଂଚା ମସଲାବର ଗନ୍ଧ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୂଜା କରେନାହିଁ ପବିତ୍ରତା ସହ;
ହୃଦୟରେ ଭକ୍ତି ରଖି,
କରେନାହିଁ, ସାବିତ୍ରୀ ଓପାସ ।
ଶଶଶା କଣାନାହିଁ ମୋତେ;
ଖରା ଯେବେ ଚାଣ ହୁଏ,
ଅଗଣାରେ ବସି
ମୁହଁଧୋଇ ପୋଛାପୋଛି ହୁଏ
ରୁଝେନାହିଁ କେବେହେଲେ
ମନ କଥା କା'ର
ଅବା ଚାଆ କିଏ ପିଏ ।

♥ କୃଷ୍ଣନଗର, ବାଲିଆ, ବାଲେଶ୍ୱର
(ମୋ) ୮୮୮୪୭୫୨୫୦୩

ଗାତିକବିତା

ପ୍ରେମର ପରିଧି

ପ୍ରେମର ଭଗ୍ନାଂଶ ନିହାତି ଜଟିଳ
ଫଳ ମିଳେ ଅବସୋସ
ଯେତେ ସୂତ୍ର ନେଇ କଷିଲେ ବି ତାକୁ
ସେଇ ଏକା ଭାଗଶେଷ ।
ପ୍ରେମର ଭୁଗୋଳ ବୁଝିବା ଜଟିଳ
ବହିଯାଏ ହୋଇ ନଦୀ
ମନକୁ ବୁଝାଏ ସ୍ୱପ୍ନର ବର୍ଷାରେ
ହୋଇ କେବେ କହୁ ରାତି ।
ପ୍ରେମର ଗଣିତ ଜଟିଳ ପ୍ରଶ୍ନରେ
ହଜିଯାଏ ଧ୍ୟାନ ମନ
ଭଲପାଇବାର ସଂଘା ତ ଅଲଗା
ଅନୁଭବ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ।
ପ୍ରେମର ପରିଧି ଏତେ ଯେ ବ୍ୟାପକ
ମାନେନାହିଁ ସ୍ଥାନ ମାନ
ପ୍ରେମରେ ଭିକିବା ପ୍ରେମରେ ମଜିବା
ଜୀବନର ଅନ୍ୟନାମ ।
♥ ସଂପାଦକ : ମୌସୁମୀ, କଳକା
କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା
(ମୋ) ୯୪୩୭୬୦୭୯୧୦୭

ପଢ଼ିବା ପରେ

ପ୍ରଶସ୍ତର ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ : ଫେରେଇଦିଅ ମୋର ସବୁ ଶବ୍ଦ

ଅଛି। ଶୀତ ମାସକୁ ଛୁଇଁଲେ ମନେ ପଡ଼େ ଫୁଲବାଣୀ, ମନେ ପଡ଼େ ସିପ୍ରା ଦାସ ଆଉ ମନେ ପଡ଼େ କବି କିଶୋର ମିଶ୍ର। ଅବଶ୍ୟ ଏବେ ସେ ଗାଡ଼ ଶୀତ ନାହିଁ, ନାହିଁ ବି କୁଟା କାଳି ନିଆଁ ପୋଇଁବାର ଦୃଶ୍ୟ, ତଥାପି ସିପ୍ରା ଦାସ ପ୍ରେମିକାଟିଏ ସାଜି କାହା ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ଥାଏ।

ଫୁଲବାଣୀ ଆଉ ଆଗପରି ନାହିଁ ଶୀତରେ/ ବେଶ୍ ବଦଳିଛି ତା'ର ରୂପ ରଙ୍ଗ/ ତଥାପି ସାଲୁକି ଶାଳବତୀ ଭିତରୁ ଭିତରୁ / ସିପ୍ରାଦାସର ଆଖି ଏବେ ବି କାହାକୁ ଖୋଜେ / ଶୀତ ସନ୍ଧ୍ୟା କିନ୍ତୁ ନିରୁତ୍ତର ରୁହେ

(ଶୀତ ସନ୍ଧ୍ୟା, ସିପ୍ରାଦାସ ଓ ଫୁଲବାଣୀ, ପୃ : ୭୧)

ଫଳକଳନ ପ୍ରଥମ କବିତା ଖୁବ୍ ଚମତ୍କାର। ପ୍ରେମରେ ଓଦା ସର ସର ରୁମ୍ ଓଠ ହିଁ ଏକ ମହୁଦ୍ରା / ସୋରିଷ ଫୁଲର କ୍ଷେତ ପରି / ଲହଡ଼ି ଭାଙ୍ଗି ଦେହ / ଓ ମୁଁ ଅନିଦ୍ରା ରାତି ସାରା

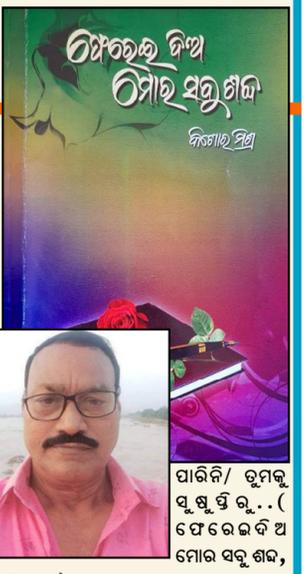
(ମାୟାଧାର, ପୃ : ୯)

ଶ୍ରୀରା ବର୍ଷା ଠୁଁ ପ୍ରେମର ବର୍ଷାରେ ଭିଜିବାର ଅନୁଭବ ଖୁବ୍ ଭୟଙ୍କର। ସେ ଭିଜାଏ ଅଜ୍ଞ, ସିଂହାଏ ବେଶା, ମଳାଏ ଅଜ୍ଞ ହଳାଏ ବେଶା

ଶିରା ଶିରା ବେପଥୁ ଓ ମାଦକତା/ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଣି ଟୋପାରେ/ କାଗେ ଗୋଟିଏ ନାଳବୁଷ୍ଟ) ଆକାଶକୁ ଭେଦେ/ ଅନିର୍ବଚନୀୟ ସୁଖ ଲୋଟିପଡ଼େ/ ଗହମ ନିଦରେ (ବର୍ଷା, ପୃ: ୨୬)

ତାଙ୍କ କବିତା ଖାଲି ପ୍ରେମ, ବିରହର କଥା କହେନି। ବ୍ୟଥା, ବେଦନା ଆଉ ଲୁହର କଥା ବି କହେ। ବହିର ଶୀର୍ଷକ କବିତା ଅନନ୍ତର ଶକ୍ତିଶାଳୀ କବିତା। ଏ କବିତାଟି ଲେଖିଲା ବେଳେ କବି ବେଶ୍ ସତର୍କ ହୋଇ ଉଠିଛନ୍ତି ଆଉ ପୁଣି ଥରେ ସମାଜ ପ୍ରତି ଥିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଉ ଦାୟିତ୍ୱ ବୋଧହୋଇଛି।

ଫେରେଇଦିଅ ମୋର ସବୁ ଶବ୍ଦ/ ତାହା ଯଦି ବସ ହୋଇ ତାଙ୍କ ପାରିନି/ ଧୂଳିତାର ଉଲ୍ଲସ ଦେହ/ ପାପୁଲି ହୋଇ ପୋଛି ପାରିନି କାହା/ ଆଖି ଲୁହ/ ଶୀତଳ ପବନ ହୋଇ ଉଠେ

ପାରିନି/ ରୁମ୍ କୁ ସୁସ୍ୱପ୍ନ ରୁ... (ଫେରେଇଦିଅ ମୋର ସବୁ ଶବ୍ଦ, ପୃ : ୩୯)

ବର୍ଷାରେ ଭିଜୁଥିବା ପ୍ରେମିକା, ନଇରେ ଅନୁଭବ ଖୁବ୍ ଭୟଙ୍କର। ସେ ଭିଜାଏ ଅଜ୍ଞ, ସିଂହାଏ ବେଶା, ମଳାଏ ଅଜ୍ଞ ହଳାଏ ବେଶା

ଶିରା ଶିରା ବେପଥୁ ଓ ମାଦକତା/ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଣି ଟୋପାରେ/ କାଗେ ଗୋଟିଏ ନାଳବୁଷ୍ଟ) ଆକାଶକୁ ଭେଦେ/ ଅନିର୍ବଚନୀୟ ସୁଖ ଲୋଟିପଡ଼େ/ ଗହମ ନିଦରେ (ବର୍ଷା, ପୃ: ୨୬)

ତାଙ୍କ କବିତା ଖାଲି ପ୍ରେମ, ବିରହର କଥା କହେନି। ବ୍ୟଥା, ବେଦନା ଆଉ ଲୁହର କଥା ବି କହେ। ବହିର ଶୀର୍ଷକ କବିତା ଅନନ୍ତର ଶକ୍ତିଶାଳୀ କବିତା। ଏ କବିତାଟି ଲେଖିଲା ବେଳେ କବି ବେଶ୍ ସତର୍କ ହୋଇ ଉଠିଛନ୍ତି ଆଉ ପୁଣି ଥରେ ସମାଜ ପ୍ରତି ଥିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଉ ଦାୟିତ୍ୱ ବୋଧହୋଇଛି।

ଫେରେଇଦିଅ ମୋର ସବୁ ଶବ୍ଦ/ ତାହା ଯଦି ବସ ହୋଇ ତାଙ୍କ ପାରିନି/ ଧୂଳିତାର ଉଲ୍ଲସ ଦେହ/ ପାପୁଲି ହୋଇ ପୋଛି ପାରିନି କାହା/ ଆଖି ଲୁହ/ ଶୀତଳ ପବନ ହୋଇ ଉଠେ

ଫୋ : ୯୪୩୭୫୬୮୦୧୬

୩ ସୂଚନ ଆଳାପ...

ଭାଷା ପ୍ରତି ନିଜ ଭିତରେ ଚେତନାର ଏକ ଉତ୍ତରଣ ଆବଶ୍ୟକ : ଦେବସୀନୀ ଦାସ

■ କେମିତି ହୋଇଥିଲା ଆପଣଙ୍କ ସୂଚନର ଆଦ୍ୟ ଭୂମିକା ?

■ ଯେତେବେଳେ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରକୃତ ସଂଜ୍ଞା କଣ ଜାଣି ନଥିଲି, କବି ବା ଗାଳିକ ଏମାନଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥିଲି, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ ପାଏ ବୋଲି ବି ଜଣା ନଥିଲା, ମୋର ପଞ୍ଚମ ଷଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀ ପଢ଼ୁଥିବା ସମୟରୁ ପଦ ପକେଇ ଭଜନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଭିନ୍ନ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲେଖୁଥିଲି। ଆଉ ତାକୁ ସ୍ୱର ଦେଇ ନିଜେ ବୋଲୁଥିଲି। ମାଆ, ବାପା, ପ୍ରକୃତି ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲେ ମୋ ଲେଖାରେ। ରଫ୍ଟାଗାର ପଛପଟେ କିଛି କିଛି ଲେଖି ଯାଉଥିଲି। ତେବେ ଯଦି ସୂଚନର ଆଦ୍ୟ ଭୂମିକା ଭାବନା ମନକୁ ଆସିବ ତ ଗୋଟେ ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ ନିଆ ଯାଇପାରେ। ମୋର ସାନ କକା, ଯିଏ କି ସେତେବେଳେ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ୁଥିଲେ, ସେ ଲେଖାଲେଖି କରୁଥିଲେ। ଥରେ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ଏକାଙ୍କିକାଟିଏ ତାଙ୍କ ଘୁଲରେ ଅଭିନୀତ ହେଉଥିଲା। ସେ ସମୟରେ ଆମ ଘୁଲରେ ବି ଅଗଷ୍ଟ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଓ କାନୁଆରୀ ଛବିଶରେ ଆମେ ସାମାଜିକ ସନ୍ଦେଶ ବନ୍ଦନ କରିଥିବା ଛୋଟ ନାଟକଟିଏ ଅଭିନୟ କରୁଥିଲୁ। ମୁଁ କହିବାକୁ ଯାଉଛି ଯେ ଲେଖାଟିଏ ଲେଖିଦେଲେ ଓ ଆମ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷିତ୍ରୀ ତାକୁ ଦେଖି ଖୁବ୍ ପ୍ରଶଂସା କଲେ, ସେଥିରେ ମୋ ସହ ମୋ ସାଙ୍ଗମାନେ ଅଭିନୟ କଲୁ। କକା ଲେଖିଛନ୍ତି, ମୁଁ ବି ଲେଖିବି ସେ ସମୟରେ ଏମିତି ଏକ ଚାନ୍ଦୁ ଭାବନା ମୋ ଭିତରେ ଆସିଥିଲା ଓ ତାପରେ ମୋ ଲିଖିତ ଛୋଟ ଛୋଟ ନାଟକ ଘୁଲରେ ଅଭିନୀତ ହେଉଥିଲା।

■ ଆପଣଙ୍କ ସାରସ୍ୱତ ପ୍ରେରଣା କିଏ ?

■ ମୋର ସାରସ୍ୱତ ପ୍ରେରଣା ହେଉଛି ମୋ ନିଜର ଅର୍ଚ୍ଚତେଜନ, ମୋ ଅଭିପ୍ରାୟ ଓ ତାଙ୍କ କବିତା ଶାସ୍ତ୍ର। କବି ବା ଗାଳିକ ଏମାନଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥିଲି, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ ପାଏ ବୋଲି ବି ଜଣା ନଥିଲା, ମୋର ପଞ୍ଚମ ଷଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀ ପଢ଼ୁଥିବା ସମୟରୁ ପଦ ପକେଇ ଭଜନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଭିନ୍ନ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲେଖୁଥିଲି। ଆଉ ତାକୁ ସ୍ୱର ଦେଇ ନିଜେ ବୋଲୁଥିଲି। ମାଆ, ବାପା, ପ୍ରକୃତି ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲେ ମୋ ଲେଖାରେ। ରଫ୍ଟାଗାର ପଛପଟେ କିଛି କିଛି ଲେଖି ଯାଉଥିଲି। ତେବେ ଯଦି ସୂଚନର ଆଦ୍ୟ ଭୂମିକା ଭାବନା ମନକୁ ଆସିବ ତ ଗୋଟେ ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ ନିଆ ଯାଇପାରେ। ମୋର ସାନ କକା, ଯିଏ କି ସେତେବେଳେ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ୁଥିଲେ, ସେ ଲେଖାଲେଖି କରୁଥିଲେ। ଥରେ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ଏକାଙ୍କିକାଟିଏ ତାଙ୍କ ଘୁଲରେ ଅଭିନୀତ ହେଉଥିଲା। ସେ ସମୟରେ ଆମ ଘୁଲରେ ବି ଅଗଷ୍ଟ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଓ କାନୁଆରୀ ଛବିଶରେ ଆମେ ସାମାଜିକ ସନ୍ଦେଶ ବନ୍ଦନ କରିଥିବା ଛୋଟ ନାଟକଟିଏ ଅଭିନୟ କରୁଥିଲୁ। ମୁଁ କହିବାକୁ ଯାଉଛି ଯେ ଲେଖାଟିଏ ଲେଖିଦେଲେ ଓ ଆମ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷିତ୍ରୀ ତାକୁ ଦେଖି ଖୁବ୍ ପ୍ରଶଂସା କଲେ, ସେଥିରେ ମୋ ସହ ମୋ ସାଙ୍ଗମାନେ ଅଭିନୟ କଲୁ। କକା ଲେଖିଛନ୍ତି, ମୁଁ ବି ଲେଖିବି ସେ ସମୟରେ ଏମିତି ଏକ ଚାନ୍ଦୁ ଭାବନା ମୋ ଭିତରେ ଆସିଥିଲା ଓ ତାପରେ ମୋ ଲିଖିତ ଛୋଟ ଛୋଟ ନାଟକ ଘୁଲରେ ଅଭିନୀତ ହେଉଥିଲା।

■ ଆପଣଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ହୋଇଛି କାରଣ ଆମ ସମୟରେ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ ଅପେକ୍ଷା ଏବେ ଅନେକ କିଛି ମାଧ୍ୟମ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି। ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ଏମିତି ଏକ ପ୍ଲଟଫର୍ମ, ଚା ସହ କେତେ କେତେ ଚ୍ୟାଟ୍‌ବୋର୍ଡ୍ । କିନ୍ତୁ କାଳକ୍ରମେ ଲେଖାଟିଏ ଆଖିରେ ପଡ଼ୁ ନାହିଁ ତାର କାରଣ ତ ଅନେକ। ଅନେକ ନାମ ଗୋଟେଇବାର ବ୍ୟସ୍ତ । କଣ ଚିତ୍ତେ ଲେଖି ବସି ଛପେଇବା, ତାକୁ ମହା ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଭଙ୍ଗୋଟନ କରିବା ଏସବୁ ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ଅନେକ। ନିଷ୍ଠା ଓ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସହ ଲେଖକୀୟ ସମାଜ ସ୍ୱାକ୍ଷରୋକ୍ତି ଦେବାର ଯେମିତି ନାହିଁ। ପୁଣି ହୁଏତ ସେମିତି ଲେଖା, ଲେଖା ହେଉଥିଲା ପରେ କିନ୍ତୁ ଆଖିରେ ପଡ଼ୁ ନ ଥାଉ ପାରେ । କାରଣ ସବୁ

ଲେଖା ପଢ଼ା ଯାଉ ନାହିଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ପଢ଼ା ଯାଉ ପାରୁନାହିଁ। ନିଜ ନିଜ ଜୀବନରେ ସମସ୍ତେ ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଢ଼ିବା ସମ୍ଭବ ହେଉନାହିଁ। ପୁଣି କାହାକୁ କାହାର ଲେଖାଟିଏ ଯଦି ବି ଖୁବ୍ ଭଲ ଲାଗୁଛି କିନ୍ତୁ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଅସହିଷ୍ଣୁତା ଏତେ ଯେ ସେ ଲେଖା କଥା ଅନ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହିଁ। ତେବେ ଭଲ ଲେଖା ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା ହେଲେ ସିନା ତାହା ପ୍ରସାରିତ ହେବ ବା ତାର ନିର୍ଯ୍ୟାସ ବାହାରିବ।

■ ମାତୃଭାଷା ଏବେ ସଙ୍କଟରେ। ଏଥିରୁ ପୁଣି ପାଇବାର ମାର୍ଗ ଗଢ଼ କବିତାକୁ ଆଧାର କରି କରାଯାଇ ପାରେ କି ?

■ ନା, ଗଢ଼ କବିତାକୁ ଆଧାର କରି ମାତୃଭାଷାର ସଙ୍କଟରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇ ହେବ ନାହିଁ। ଗଢ଼ କବିତା ହେଉଛି କେବଳ ଚାହିଁକି, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆ ନିଜ ମାତୃଭାଷା ପ୍ରତି ସଚ୍ଚେତନ ରହି ନିଜ ଜୀବନରେ ପ୍ରାୟୋଗ କରି ନାହାନ୍ତି ସେ ଯାଏଁ ମାତୃଭାଷା ଏମିତି ସଙ୍କଟରେ ରହିବ। ଭାଷା ପ୍ରତି ନିଜ ଭିତରେ ଚେତନାର ଏକ ଉତ୍ତରଣ ଆବଶ୍ୟକ। ତତ୍ତ୍ୱସହିତ ସରକାରଙ୍କର ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ। ଏବେ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କରେ ନାମ ଫଳକ ସବୁ ଓଡ଼ିଆରେ ଲେଖିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଆମ ଭାଷା ପ୍ରତି ସବୁକି ସଂକେତ। ସେମିତି ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ପୁସ୍ତକ ସବୁ ଓଡ଼ିଆରେ ମୁଦ୍ରିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେମିତିକି ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ତାଙ୍କ ମାତୃଭାଷାରେ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ପୁସ୍ତକ ଉପଲବ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି।

■ ଲେଖକଟିଏ ତା ଲେଖାରେ କାହାର ମାନସିକତାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ ବୋଲି ଆପଣ ଆଶାବାଦୀ କି ?

■ ହଁ, ଆଶାବାଦୀ। Pen is mightier than gun। ଲେଖକ ଯଦି ଚାହିଁବ ଯେ ତା ଲେଖା ଦ୍ୱାରା ଲୋକଙ୍କ ମାନସିକତାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟୁ ତେବେ ଏ ନେଇ ତାକୁ ନିଷ୍ଠାର ସହ ସାଧନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଏ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଆଗରୁ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କେତେ କେତେ ଅସହିଷ୍ଣୁତା ଧାରଣ ଧାରଣ ବିଭିନ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ଦୂର ହେଉ ଚାଲିଛି। ଲୋକଙ୍କ ମାନସିକତାକୁ ବଦଳେଇ ସଚ୍ଚେତନତା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବିଜ୍ଞାନ, ପ୍ରସ୍ତାବ ନାଟକ ଇତ୍ୟାଦି ଲେଖକ, କିନ୍ତୁ ସେସବୁର ଶ୍ରେୟତ କେତେ ଲେଖକ ହିଁ ଲେଖିଛନ୍ତି। ପୁଣି ଲେଖାଟିଏ କେଉଁ ସମୟେ ବନ୍ଦନ କରିଛି ଏହା କେତେଦୂର ମୁକ୍ତିମୁକ୍ତ ଏ ପାଇଁ ସାହିତ୍ୟର ପାଠକମାନେ ମଧ୍ୟ ସମୟୋପନୀୟ ହୁଏତ ଏ ବିବେଚନା କରିବାର ନିତ୍ୟ ଏ ରଖିବା ଦରକାର। ନିଜତରେ 'ଲୋକସା' ନାମରେ ପତ୍ରିକା ହତ୍ୟା ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୁଁ ଏକ ଗଢ଼ ଲେଖୁଥିଲି, ଯାହା 'ସାଗରିକା' ପତ୍ରିକାରେ ସେମିତି ଲେଖା, ଲେଖା ହେଉଥିଲା ପରେ କିନ୍ତୁ ଆଖିରେ ପଡ଼ୁ ନ ଥାଉ ପାରେ । କାରଣ ସବୁ

ସୂଚନ ସ୍ୱପ୍ନ

ସମ୍ପାଦକ : ଦେବଶ୍ରୀ ଧଳ

ଠିକଣା : ଏଲ୍. ଡି-୨୨୭, ବରଗଡ଼

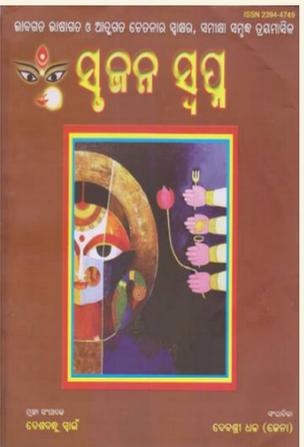
ବ୍ରିଟ୍ କଲୋନୀ, ବରଗଡ଼,

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧୮

(ଫୋ) ୮୮୫୮୮୨୭୦୨୯

ମୂଲ୍ୟ : ୧୫୦/-

“ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀରେ ବସବାସ କରୁଥିବା କୌଣସି ଜାତି ବା ସଂପ୍ରଦାୟର ବ୍ୟକ୍ତି ଗରିବ ନୁହେଁ । ବିଜ୍ଞାନ କାରିଗର ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ବ୍ୟାପକ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁର ଅର୍ଥକୁ ମାନବ ସମାଜ ବର୍ତ୍ତମାନ କରାଯତ କରୁଛି, ତାହାର ସିଂହଭାଗ କେବଳ ତାର ଖାଦ୍ୟପେୟ, ବସବାସ, ଚାକଟକ୍ୟ ବେଶଭୂଷା ଇତ୍ୟାଦିରେ ବ୍ୟୟ କରି ପ୍ରତିଯୋଗିତା ମୂଳକ ସମାଜରେ ନିଜକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଛି । ମାତ୍ର ନିଜସ୍ୱ ଜ୍ଞାନ, ବୁଦ୍ଧି, ବିଦେବକ ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟବହାର ନକରି ନିଜ ଅତୀତ ଓ ଭବିଷ୍ୟତକୁ କାହିଁ କେତେଦୂରରେ ଛାଡ଼ି ଆସିଲାଣି ତାର ଉତ୍ତରଣ ନାହିଁ । ସଂପ୍ରତି ଭୌତିକ ବିକାସରେ ମର ହୋଇ ଯୁବକ ଯୁବତୀମାନେ ଗୋଟାଏ ଅମୂଳକ ଭ୍ରାତ ପୃଥିବୀର ଚିତ୍ରକୁ ଆପଣେଇବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିରେ ଜୀବନ, ଧନ ଜନ ଓ ଯୌନ ଉତ୍ତୁଙ୍ଗତାର ମଂଜିକୁ

ସେମାନେ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ବୁଣି ଚାଲିଛନ୍ତି ଯାହାର ଛାୟା ଦିନେ ପ୍ରତିଟି ସଂସ୍କୃତିର ମୂଳୋପାଦାନ କରିଦେବାର ଆଶଙ୍କା ଆସେ’ ଭଳି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାକୁ ‘ଜଗତ ଓ ସାହିତ୍ୟ’ ଶୀର୍ଷକରେ ସମ୍ପାଦକୀୟ ଉପରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ସୂଚନ ସ୍ୱପ୍ନର ସମ୍ପାଦକୀୟ ଶ୍ରୀମତୀ ଦେବଶ୍ରୀ ଧଳ ।

୨୦୧୫ରେ ଏହି ପତ୍ରିକାଟିର ଆରମ୍ଭରେ ଶକ୍ତି ଉପାଦାନକୁ ନେଇ ବିଜୟ କୁମାର ବହଳା ଓ ଜଗନ୍ନାଥ ଚେତନାରେ ଶକ୍ତି ଆରାଧନାକୁ ନେଇ ମାଣିଆବନ୍ଧ ସ୍ୱପ୍ନେଶ୍ୱର ଗୋଲ୍ଡି ଦୁଇଟି ଉପାଦେୟ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖୁଥିବା ବେଳେ ସୂଚନ ସ୍ୱପ୍ନ ଅନୁକୃତି ଶୀର୍ଷକରେ ଗାଁକୁ ନେଇ ତ. ଦୁର୍ଦ୍ଦାକ ମେହେରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତକାର

ଆଲୋଚନା ଦେଖି ହୃଦୟଗ୍ରାହୀ ହୋଇଛି । କାବ୍ୟ ସୂଚନରେ ହରିହର ମିଶ୍ର, ତ. ହିମାଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ, ତ. ମନୋରମା ବିଶ୍ୱାଳ ମହାପାତ୍ର, ତ. ଚିତ୍ତା ଶର୍ମା, ସଂଯୁକ୍ତା ମହାନ୍ତି, ତ. କଞ୍ଚନା ମହାନ୍ତି, ଶ୍ରୀହରି ଧଳ, ସୁଧାଂଶୁ ଅଶୋକ, ନରହରି ମିଶ୍ର, ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ ସାହୁ, ବିଷ୍ଣୁପ୍ରିୟା ଓତା, ସତ୍ୟୋଷ ଦେବତା, ଲଳିତା ମହାପାତ୍ର, ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ପଣ୍ଡା, ଶୁକନାରାୟଣ ସ୍ୱାଇଁ, ଆନନ୍ଦ ମାନ୍ଦି, ଅରୁଣ କୁମାର ସାହୁ, ବାବାଜୀ ଚରଣ ଜେନା, ବିନୋଦ, ବିପିନ ମହାନ୍ତି, ମନୋଜ ପଟ୍ଟନାୟକ ପ୍ରମୁଖ ୮୦ଜଣ କବିକ କବିତା ଓ ଗୀତିକବିତା ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ କଥା ସୂଚନରେ ଦେଶବନ୍ଧୁ ସ୍ୱାଇଁ, ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ, ରମେଶ ପଟ୍ଟନାୟକ, ବିଦିଧା ବିଶ୍ୱ, ବୀରଶେଖର ମହାନ୍ତି, ରାଜୀବ ଗୋପାଳ ସ୍ୱାଇଁ, ପ୍ରତିଭା ପରିଡ଼ା, ଜୟକୃଷ୍ଣ ବାବୁ ପ୍ରମୁଖ ୨୨ଟି ଗଢ଼ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଛି । ଏଥିସହିତ ସୂଚନ ସମ୍ପାଦନାରେ ରାଜକିଶୋର ମହାପାତ୍ର, ହାରାବତୀ ବିଶ୍ୱାଳ, କାଳିଆ ସେଠା, ତ. ନିବେଦିତା ମହାନ୍ତି, ତ. ଦେବାଶ୍ୟ ପାତ୍ର, ପ୍ରମୁଖ ୨୨ଟି ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ ଅନୁସୂଚନରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଶାରଦା ରଥ, ଆୟତ୍ତୁମାରୀ ନରା ଦୁପାଳିତା ସଂଗ୍ରହଣା, କନକ ମଂଜରୀ ସାହୁ, ନରମେଶ୍ୱରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ, ସେହିଲତା ପଟ୍ଟନାୟକ ପ୍ରମୁଖ ୫ଟି ଅନୁବାଦ ଗଢ଼କୁ ସ୍ଥାନିତ କରିଛନ୍ତି ସଂପାଦିକା । ସୂଚନ ସମ୍ପାଦନା ଓ ଆଲୋଚନା ଉପରେ ହରିପ୍ରସାଦ ମୁଖର୍କ ବନ୍ଧୁ ଉପାଦେୟ ଆଲୋଚ୍ୟ ‘ମନୁକ୍ତି-୧୯୬୫ ଉପନ୍ୟାସରେ କଞ୍ଚନାମାଳ- ଏକ ଅସହାୟ ଉପନ୍ୟାସ ପରିଚ୍ଛାପା’ ଓ ‘ସୂଚନ ସ୍ୱପ୍ନ’ର ମହତ୍ୱ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିବାରେ ସହଯୋଗ ହୋଇଛି କହିଲେ ଅଧିକ୍ତ ହେବନାହିଁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଖ୍ୟା ପରି ଏହି ସଂଖ୍ୟାଟି ମଧ୍ୟ ସୁସମ୍ପାଦନା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖି ଚୁଚିସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ସହ ପାଠକାନ୍ୱତ ହେବାର ଦାବି ରଖେ ।

♥ ସମ୍ପାଦନା :
ଧୂନି ପ୍ରତିଧୂନି ବ୍ୟୁତ୍ପାଦନା

ଦେବସୀନୀ ଦାସ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ଗୋଟେ ପରିଚିତ ନାଁ । ଗଢ଼ ଲିଖନ ତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ସ୍ୱର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ବିଭାଗରେ ତାଙ୍କ ଲେଖନୀ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର । ଜୀବନ ଓ ଜିଜୀବିଷା ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶାଏ, ତଦନୁସାରେ ସେ ବଦଳାନ୍ତି ତାଙ୍କ ସର୍ଜନାର ସୂତ୍ର । ଗଢ଼, କବିତା, ଉପନ୍ୟାସ ଓ ଫିଚର, ଅନୁବାଦ ସାଙ୍ଗକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ଐତିହାସିକ, ବିଜ୍ଞାନ ଭିତ୍ତିକ ନିବନ୍ଧ ତଥା ନାନା ପ୍ରକାର ନୂଆ ନୂଆ ଲେଖା ତାଙ୍କ ଲେଖନୀର ବିବିଧତା । ତାଙ୍କ ସହ ଏଥରର ଆଳାପ...

ସ୍ୱାମୀ ଦିଲ୍ଲୀପ ଓ କନ୍ୟା ଅମ୍ବେନାଥୀଙ୍କ ସହ ଲେଖିକା ଦେବସୀନୀ...

■ ଦେବସୀନୀ ଦାସ

ପିତା : ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଦାସ

ମାତା : ସୁବାସିନୀ ଦାସ

ସ୍ୱାମୀ : ଦିଲ୍ଲୀପ କୁମାର ଦାସ

ଝିଅ : ଅମ୍ବେନାଥୀ ଦାସ

(ଫୋ) ୭୯୭୮୮୮୪୧୮୮

ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକ

ଆଲୁଅର ଛାଇ (ଗଢ଼ ସଂକଳନ) ଏବଂ ଉପାଦି (ଗଢ଼ ସଂକଳନ) ଅଧିକ ଶୁଣି ପ୍ରାଚୀର ଫଳଗୁ (ଗଢ଼ ସଂକଳନ) ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ଣ୍ଣତା (ଉପନ୍ୟାସ) ତୁମ ମହାତ୍ମ୍ୟ (ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ପୁସ୍ତକ) ପଲକର ସ୍ମୃତି (କବିତା ସଂକଳନ) ଅନୁତ ପରଶମଣି ଓ କଳ୍ପବୃକ୍ଷ (ହିନ୍ଦୀ ଅନୁବାଦ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁସ୍ତକ)

■ ସାହିତ୍ୟରେ ପୁରସ୍କାରର ଗୁରୁତ୍ୱ କେତେ ?

■ ଲେଖକ ଲେଖିକା ପାଇଁ ପାଠକୀୟ ଆକର୍ଷଣ ହିଁ ବଡ଼ ପୁରସ୍କାର। ଅଳ୍ପ ଲୋକ ଯେତେବେଳେ ଲେଖା ପଢ଼ିବେ ସେତେବେଳେ ଲେଖାଟିଏ ପଢ଼ି ମନେପଡ଼େ ବିଏ ସେଇ ହିଁ ଲେଖକ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପୁରସ୍କାର ହେଉଥାଏ। ହଁ, ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯିବ କିନ୍ତୁ ପୁରସ୍କାରକୁ ନେଇ ଏବେ ଯେମିତି ପ୍ରିୟାପ୍ରୀତି ଚାଲିଛି ସେମିତି ନହେଉ। ଏଥିପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଠାକୁ ପୁରସ୍କାର ଦେଉଥିବା ଅନୁଷ୍ଠାନ କେଣା ସତେଚେତନ ରହିବା ଜରୁରୀ ଓ ନିରପେକ୍ଷତା ଅବଲମ୍ବନ ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ। ଲେଖକର ପରିଚିତ ତା ଚିହ୍ନାମୁହଁ ବା ପଦପଦ୍ୟ ନ ହେଲେ ତା କଲମ ହିଁ ପୁରସ୍କାରର ଆଧାର ହେଉ। ସାହିତ୍ୟ ଯଦି ସ୍ୱଚ୍ଛତାରେ ଓ ପବିତ୍ରତାରେ ରହିବ ତେବେ ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଦେଖାଯିବ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ଏହାକୁ କାଣ୍ଡ ଥିବା ସାହିତ୍ୟ ପରିବାର, ପାଠକ ପରିବାର ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଦ ବିବାଦ ନ ରହି ସ୍ୱଚ୍ଛ ଆନନ୍ଦର ଲହରୀଟିଏ ନିଶ୍ଚୟ ଖେଳିଯିବ। ♥

